

Republika Hrvatska
Upravni sud u Zagrebu
Zagreb, Avenija Dubrovnik 6 i 8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sucu Janji Topol, uz sudjelovanje zapisničarke Spomenke Đurđević, u upravnom sporu tužitelja VECTOR DESIGN d.o.o. u stečaju iz Svete Nedelje, Ulica Dr. Franje Tuđmana 18D, kojeg zastupa Anamarija Bručić, odvjetnik iz Zagreba, Trg Drage Iblera 10, protiv tuženika Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, radi poreza na promet nekretnina, 10. veljače 2021.,

p r e s u d i o j e

1. Poništava se rješenje Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, klasa: UP/II-410-20/14-01/257, ur. broj: 513-04-19-2 od 30. kolovoza 2019.
2. Poništava se rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb, Ispostave Samobor, klasa: UP/I-410-20/2013-001/01359, ur. broj: 513-007-01-10/2013-0005 od 7. studenog 2013.
3. Nalaže se tuženiku Ministarstvu financija, Samostalnom sektoru za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, OIB: 18683136487, da tužitelju naknadi trošak upravnog postupka u iznosu od 1.250,00 kn u roku od 15 dana od dostave pravomoćne presude.
4. Nalaže se tuženiku Ministarstvu financija, Samostalnom sektoru za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, OIB: 18683136487, da tužitelju naknadi trošak ovog upravnog spora u iznosu od 2.500,00 kn u roku od 15 dana od dostave pravomoćne presude.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika klasa: UP/II-410-20/14-01/257, ur. broj: 513-04-19-2 od 30. kolovoza 2019. odbijena je žalba tužitelja podnesena protiv rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Zagreb, Ispostave Samobor, klasa: UP/I-410-20/2013-001/01359, ur. broj: 513-007-01-10/2013-0005 od 7. studenog 2013., kojim je

tužitelju utvrđena porezna obveza poreza na promet nekretnina u iznosu od 22.176,88 kn te je utvrđen rok i način plaćanja iste.

Tužitelj je u pravodobno podnesenoj tužbi osporio zakonitost rješenja tuženika smatrajući da on u upravnom postupku nije bio pasivno legitimirana strana te da je porezna obveza mogla biti utvrđivana samo u odnosu na Vektor design d.o.o. (društvo koje je prema stavu tužitelja postojalo prije tužitelja, kao društva u stečaju). Nadalje smatra da su javnopravna tijela, budući da je tražbina nastala prije otvaranja stečaja, morala svoju tražbinu prijaviti u stečajnom postupku, ukoliko su željela istu naplatiti od tužitelja. Istaknuo je prigovor zastare prava poreznog tijela na utvrđenje porezne obveze. Zahtijeva poništavanje osporavanog i poreznog rješenja.

Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio tužbu i tužbeni zahtjev, pri čemu je ostao kod argumenata iznesenih u drugostupanjskom rješenju.

Sud je održao usmenu i javnu raspravu čime je strankama dana mogućnost izjasniti se o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje ZUS).

Ocjenjujući zakonitost osporavanih rješenja, sud je pročitao isprave u spisu i spis tuženika. Sud nije tijekom spora pribavio očitovanje od javnog bilježnika Sandre Palinić Čulin o tome da li je i kada dostavio kupoprodajni ugovor poreznom tijelu, jer je utvrdio da navedeno nije od utjecaja na donošenje meritorne odluke.

Tužbeni zahtjev je osnovan radi nastupa zastare prava poreznog tijela na utvrđenje porezne obveze.

Iz osporavanog i prvostupanjskog rješenja te iz spisa tuženika proizlazi da je pravni osnov stjecanja nekretnine ugovor o kupoprodaji nekretnina sklopljen 21. listopada 2009. te da je porezno tijelo pokrenulo postupak utvrđivanja porezne obveze s danom saznanja o prometu nekretnina 21. kolovoza 2013.

Odredbom članka 5. Općeg poreznog zakona (Narodne novine broj: 147/08., 18/11., 78/12. i 136/12., dalje OPZ/2008), koji je bio na snazi u vrijeme pokretanja upravnog postupka, propisano je da se u postupku oporezivanja primjenjuju propisi koji su bili na snazi u vrijeme nastanka činjenica na kojima se temelji oporezivanje.

Porezna obveza nastala je s danom sklapanja ugovora o kupoprodaji od 21. listopada 2009. na temelju odredbe članka 14. stavka 2. Zakona o porezu na promet nekretnina (Narodne novine broj: 69/97., 26/00. i 153/02., dalje ZPPN), koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja ugovora. Nadalje, u isto je vrijeme na snazi bio Opći porezni zakon (Narodne novine broj: 127/00., 86/01. i 150/02., dalje OPZ/2000) koji je uređivao zastaru prava poreznog tijela na utvrđenje porezne obveze.

Odredbom članka 90. stavka 1. OPZ/2000 bilo je propisano da pravo poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata zastarijeva za tri godine računajući od dana kada je zastara počela teći (relativna zastara), a odredbom stavka 2. istog članka da zastara prava na

utvrđivanje porezne obveze i kamata počinje teći nakon isteka godine u kojoj je trebalo utvrditi porezne obveze i kamate.

Odredbom članka 92. OPZ/2000 bilo je propisano da apsolutni rok zastare prava poreznog tijela na utvrđivanje porezne obveze i kamata nastupa za šest godina računajući od dana kada je zastara počela prvi put teći.

Nadalje, porezni postupak je pokrenut prema odredbama OPZ/2008, koji je u odredbama članka 94. stavaka 1. i 3. te članka 96. na istovjetan način kao i OPZ/2000 propisivao početak tijeka i trajanje zastarnih rokova apsolutne i relativne zastare.

Uz navedeno se ističe da je za vrijeme trajanja upravnog postupka (prije donošenja osporavanog drugostupanjskog rješenja) 1. siječnja 2017. stupio na snagu „novi“ OPZ/2016, koji u odredbi članka 197. stavka 1. propisuje da će se postupci pokrenuti do stupanja na snagu ovoga Zakona prema odredbama Općeg poreznog zakona (Narodne novine broj: 147/08., 18/11., 78/12., 136/12., 73/13., 26/15. i 44/16.) dovršiti prema odredbama tog Zakona, slijedom čega se i na temelju ovih odredaba na predmetni postupak primjenjuju odredbe OPZ/08 (tako i Visoki upravni sud u presudi poslovni broj Usž-1584/20-2 od 16. srpnja 2020.).

Iz citiranih zakonskih odredbi OPZ/08 proizlazi da je u konkretnom slučaju 2009. godine trebalo utvrditi poreznu obvezu, čime je zastara prava na utvrđenje porezne obveze (apsolutna i relativna) počela teći 1. siječnja 2010. Prema stavu ovog suda zastara prava na utvrđenje porezne obveze ne počinje teći početkom iduće godine nakon godine u kojoj je porezno tijelo saznalo za nastanak porezne obveze, kao niti od trenutka pokretanja poreznog postupka, jer navedeno ne proizlazi iz citirane zakonske odredbe. Svrha uređenja pravnog instituta zastare je stvoriti izvjesnost i pravnu sigurnost, a zakonska odredba po svojem sadržaju i obliku ne govori o trenutku od kada je porezno tijelo saznalo, već o trenutku kada je porezno tijelo trebalo utvrditi poreznu obvezu (dakle, tijekom godine kada je nastala porezna obveza).

Na temelju navedenog sud utvrđuje da su zastarni rokovi za apsolutnu i relativnu zastaru prava na utvrđenje obveze počeli teći 1. siječnja 2010.

Relativna zastara nastupila je 1. siječnja 2013. Naime, iz spisa tuženika proizlazi da je porezno tijelo pozivom tek od 25. rujna 2013. pozvalo tužitelja da podnese prijavu poreza na promet nekretnina dostavljen tužitelju, koje je tužitelju dostavljeno 27. rujna 2013., iz čega proizlazi da trogodišnji zastarni rok za relativnu zastaru nije prekinut službenim radnjama poreznog tijela koje bi bile dostavljene tužitelju prije njegova isteka 1. siječnja 2013..

Nadalje, iako je relativna zastara prava na utvrđenje nastupila 1. siječnja 2013., ističe se da je i od dana dostave poreznog rješenja 15. studenog 2013. tužitelju pa do dana dostave drugostupanjskog rješenja tužitelju 27. rujna 2019., protekao trogodišnji zastarni rok za relativnu zastaru bez da je porezno tijelo u međuvremenu poduzimalo radnje usmjerene na utvrđenje porezne obveze.

Konačno, apsolutna zastara je istekom zastarnog roka od 6 godina u konkretnom slučaju nastupila 1. siječnja 2016., odnosno prije donošenja ovdje osporavanog drugostupanjskog rješenja od 30. kolovoza 2019.

Nadalje, čak i kada bi se uvažio (pogrešan) stav tuženika da je zastara počela teći 1. siječnja 2014. (jer je porezno tijelo za obvezu saznalo 21. kolovoza 2013. pa tuženik smatra da je to godina u kojoj je trebalo utvrditi poreznu obvezu), i u tom je slučaju nastupila relativna zastara poreznog tijela na utvrđenje porezne obveze, budući da je od dana dostave poreznog rješenja 15. studenog 2013. tužitelju pa do dana dostave drugostupanjskog rješenja 27. rujna 2019., protekao trogodišnji zastarni rok za relativnu zastaru bez da je porezno tijelo u međuvremenu poduzimalo radnje usmjerene na utvrđenje porezne obveze.

Slijedom svega navedenog, sud je utvrdio da su u konkretnom slučaju nastupile i relativna i apsolutna zastara prava poreznog tijela na utvrđenje predmetne porezne obveze. Iz navedenog proizlazi da je donošenjem drugostupanjskog i poreznog rješenja povrijeđen zakon na štetu tužitelja, jer je istim proveden postupak utvrđivanja porezne obveze iako su nastupile apsolutna i relativna zastara tog prava (a javnopravna tijela dužna su paziti na nastup zastare po službenoj dužnosti), radi čega je valjalo tužbeni zahtjev utvrditi osnovanim i poništiti osporavano drugostupanjsko i porezno rješenje na temelju odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a.

Podredno, iako navedeno nije od važnosti za odluku u ovom sporu zbog nastupa zastare prava na utvrđenje obveze, sud ističe da su pravilni navodi tužitelja da u skladu s odredbom članka 96. Stečajnog zakona (Narodne novine broj: 44/96., 161/98., 29/99., 129/00, 123/03., 197/03., 187/04., 82/06., 116/10., 25/12., 133/12. i 45/13., dalje SZ) stečajni vjerovnici, pa tako i Ministarstvo financija, mogu svoje tražbine prema dužniku ostvarivati samo u stečajnom postupku. U konkretnom slučaju, kada bi predmetna porezna obveza bila pravomoćno utvrđena, radi se o obvezi koja je nastala 2009. godine, dakle prije otvaranja stečajnog postupka, slijedom čega Ministarstvo financija istu može ostvarivati samo u stečajnom postupku putem prijave tražbine.

Međutim, nisu osnovani navodi tužitelja da on nije bio porezni obveznik u odnosu na kojeg je mogla biti utvrđivana predmetna porezna obveza nastala u razdoblju prije otvaranja stečaja. Na temelju odredbe članka 3. SZ-a stečajni dužnik je pravna osoba nad kojom je otvoren stečajni postupak s ciljem skupnog namirenja njegovih vjerovnika. Otvaranjem stečajnog postupka ne nastaje nova pravna osoba (trgovačko društvo), niti društvo u stečaju postaje pravni slijednik društva prije otvaranja stečaja, već otvaranjem stečaja u odnosu na trgovačko društvo nad kojim je potvrđen stečaj samo nastupaju brojni pravni učinci otvaranja stečajnog postupka. Slijedom navedenog, javnopravna tijela pravilno su nastanak porezne obveze utvrđivala u odnosu na tužitelja.

Sud utvrđuje da tužitelj na temelju odredbe članka 161. stavka 5. ZUP-a ima pravo na naknadu troškova sastavljanja žalbe u upravnom postupku, budući da je prvostupanjsko tijelo po službenoj dužnosti donijelo rješenje kojim je povrijedilo zakon na štetu tužitelja, a za čije poništavanje je bilo nužno izjaviti žalbu, čime troškovi sastavljanja žalbe po odvjetniku kao opunomoćeniku predstavlja nužni trošak tužitelja te stvarni izdatak stranke u postupku. Sud je tužitelju priznao trošak upravnog postupka na temelju odredaba Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15., dalje Tarifa) i to trošak sastava žalbe od 26. siječnja 2017. u iznosu od 1.250,00 kn (Tbr. 22. u vezi s Tbr 7. Tarife).

S obzirom na činjenicu da je tuženik u cijelosti izgubio upravni spor, sud je o trošku upravnog spora odlučio u skladu s odredbom članka 79. stavka 4. ZUS-a koji propisuje da stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drukčije propisano. Tužitelju je na temelju odredaba Tarife dosuđen trošak zastupanja po opunomoćeniku odvjetniku za sastav u iznosu od 2.500,00 kn (Tbr. 23.1. Tarife).

U Zagrebu, 10. veljače 2021.

Sudac:
Janja Topol, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. i članak 70. ZUS-a).

DNA:

1. Odvjetnik Anamarija Bručić, 10000 Zagreb, Trg Drage Iblera 10
2. Ministarstvo financija, Samostalni sektor za drugostupajski upravni postupak, 10000 Zagreb, Frankopanska 1
3. U spis

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik:

Snježana Miletić

